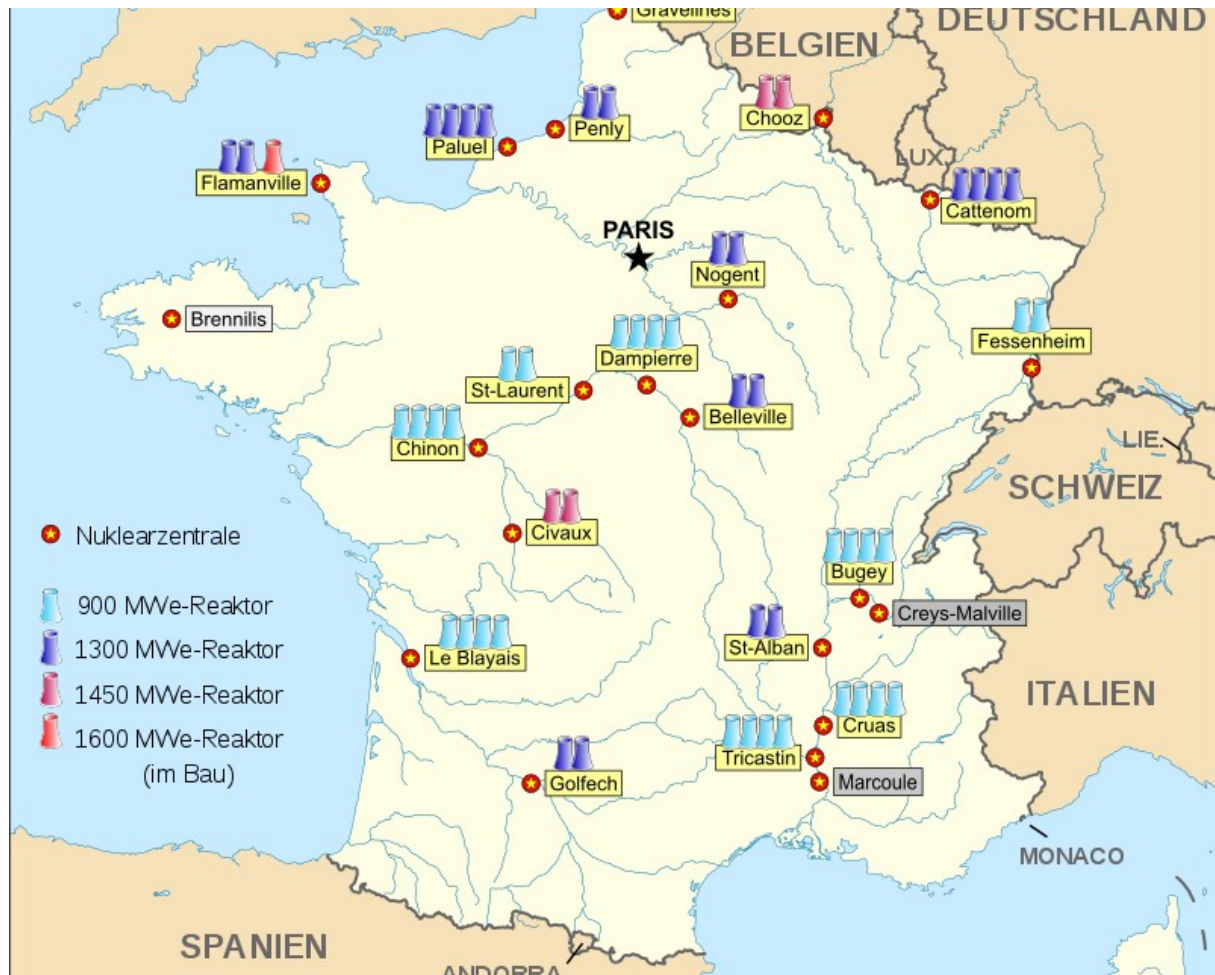

Energiapolitika, vagy annál több?

Érdekesen alakul Franciaország és Németország kapcsolata. Mintha a közelmúlt nagy barátságuknak vége lenne. Ez karakterisztikusan az energiapolitikájukban bukik felszínre. Franciaország egyszerűen nem járhatja a német energiewendés utat, több szempontból sem, de alapvetően a Franciaországban is kialakult energiaszűkösségből származó kényszerlépéssel magyarázható. Amint az alábbi **1.ábra** mutatja, Franciaország számos nagyteljesítőképességű (900-1600 MW) atomerőművi blokkal rendelkezik, amelyek a villamosenergia-termelés nagy hányadát biztosítják. Mégis átmeneti energiahiányos állapot következett be. A kormánynak lépnie kellett. Új atomerőműépítési és fejlesztési stratégia mellett döntött.

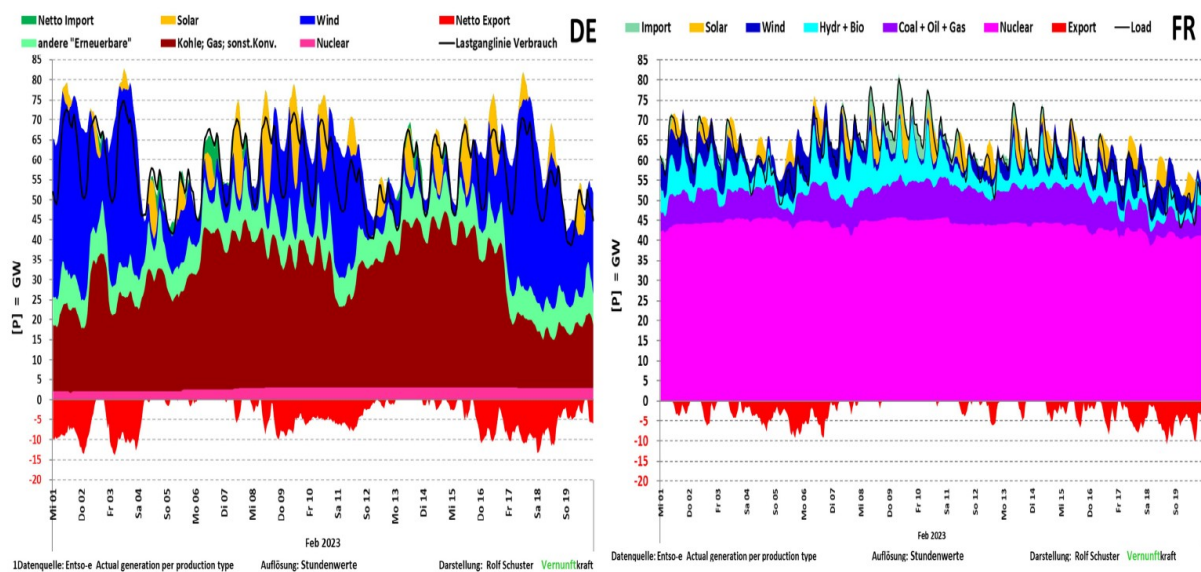

1. ábra. Franciaországban működő és épülő atomerőművi blokkok

Németországban viszont az Energiewende keretében korábban elfogadott atomkiszállási és szénkiszállási törvény szerint véglegesen leállították az atomerőművek többségét és már néhány szénművet is. Igaz, hogy az energiaválság miatt kényszerűségből ők sem tudták az

utolsó három atomerőművet leállítani és szénművi blokkokat is „átmenetileg” újra üzembe kellett helyezniük.

A két ország áramtermelésének a különbözőségét a **2. ábra** szemlélteti. Az erőműtípusok szerinti összetételben óriásiak az eltérések. Semmiképpen sem járhatnak azonos utat. A közelmúltban a francia elnök és a német kancellár egymást kölcsönösen kiegészítő megállapodást írt alá. Franciaország gázt szállít Németországnak és Németország szükség szerint villamos energiát Franciaországnak. Tehát arról szó sincsen, amint az alább ismertetett cikk felveti, hogy vége lenne a két ország barátságának. Habár egy hozzászóló emlékeztet a két országnak az I. és II. világháború előtti és alatti ellenséges viszonyára, ami elgondolkasztató.

2. ábra. Németország és Franciaország áramtermelésének összehasonlítása (2023. február)

Edgar L. Gärtner az alábbi cikkben érdekesítően elemzi a két ország kapcsolatát, amelynek címe:

Energiapolitika: vége a francia-német barátságoknak?¹

Postázta: [Admin](#) | 2023. február 26. | [Energia](#) | [11](#) |

Edgar L. Gärtner

Hogy világos legyen: Konrad Adenauer és Charles de Gaulle 60 évvel ezelőtti Elysée-i szerződésének aláírása után a szomszédos, a középkor óta ellenséges Németország és Franciaország közötti valódi barátságról lehetett beszélni, legalább is privát szinten. A

¹ Edgar L. Gärtner: Energiapolitik: Das Ende der deutsch-französischen Freundschaft? EIKE, Febr. 26. 2023

gazdaságpolitikában a kormányok többnyire egymás ellen dolgoztak, és legfeljebb a külvilág felé működtek együtt barátságban.

A legfontosabb buktató, [amint arról már itt is beszámoltunk](#), az EU-ban érvényes villamosenergia-árképzés érdemrendi (Merit Order) rendszere, vagyis az áramárnak a legdrágább szolgáltatók termelési költségeihez való igazítása. Ez a szabályozás megakadályozza, hogy a franciák a számos atom- és vízerőműük kedvező termelési költségeiből profitáljanak.

Franciaország áramellátásának helyzete majdnem olyan ijesztő, mint Németorszáé – de más okok miatt. Tavaly óta ismét állami ellenőrzés alatt áll [az Électricité de France \(EDF\) villamosenergia-ipari óriáscég, amely](#) csaknem 18 milliárd eurós nettó veszteséggel zárta a 2022-es pénzügyi évet. Ezzel csaknem 65 milliárd euróra nőtt a cégcsoport adóssága. 2021-ben a csoport még több mint 5 milliárd eurós nyereségről számolt be. Valójában a csoportnak 2022-es évet pluszban kellett volna zárnia, mert árbevétele 70 százalékkal, mintegy 144 milliárd euróra emelkedett. De Emmanuel Macron elnök és az EU-függő Elisabeth Borne miniszterelnök vezetése alatti kormány politikája hátrányos helyzetbe hozta a tulajdonképpen nem is rossz pozícióban lévő cég üzletét.

A franciaországi lakosságot érintő állítólagos világvilágjárvány megállítására irányuló, különösen drákói politika miatt nem tartották be az 56 atomreaktor karbantartási intervallumait. Ehhez járult még számos reaktornál a korróziós problémák felfedezése. Ennek eredményeként a „világvilágjárvány” megszűnése után a rendelkezésre álló reaktorok mintegy felét le kellett állítani karbantartási és javítási munkák miatt. Ennek eredményeként a nukleáris villamosenergia-termelés történelmi mélypontra, mindössze 279 TWh-ra zuhant 2022-ben – szemben a 2005-ös 430 TWh-val. Az EDF-nek külföldről, elsősorban Németországból kellett drága áramot vásárolnia, hogy elkerülje az áramkimaradásokat. Ugyanakkor az EDF-csoportnak egy 2010-ben elfogadott törvény alapján 100 TWh-t el kellett adnia „alternatív” versenytársaknak MWh-ként 42 eurós akciós áron. Ez 8,34 milliárd euróba került az EDF-nek. Mivel a kormány úgy döntött, hogy a végfogyasztókat tarifa-védőpajzs (bouclier tarifaire) alá helyezi, hogy mentesítse őket az energiáknak az ukrajnai háború előtt és alatt bekövetkezett általános robbanásszerű áremelése alól. Az EDF kezdetben nem határozhatta meg a villamos energiájának az árát. Magánfogyasztók esetében egyáltalán nem, és később is csak mérsékelten emelhetette. Az alkalmazottak és a magánügyfelek számára egyéb előnyök is járnak, amelyek a baloldali szakszervezetek EDF üzletpolitikájára gyakorolt erős befolyására vezethetők vissza. A szakszervezetek minden nagyobb konfliktusban az atomerőművek leállításával fenyegetődznek, és néha ezt a nyomásgyakorlást alkalmazzák is. Az EDF ezért amúgy is jól fizeti dolgozóinak a többségét, ami a gyengén fejlett francia középállalatoknál viszont nem valósítható meg. Természetesen az alkalmazottak szinte ingyen kapják az áramot. (Ebből egyébként a feleséggel a közelmúltig még részesülhettünk, hiszen a múlt században elhunyt anyósom könyvelőként dolgozott az EDF-nél.) A cégcsoport forgalmának egy százaléka a Caisse centrale d'activités sociales (CCAS)-t illeti, amelyet a szakszervezetek irányítanak, és amely többek között üdülőközpontokat és kulturális létesítményeket üzemeltet. A CCAS körülbelül 5000 alkalmazottat foglalkoztat.

Mivel a „bouclier tarifaire” már megfizethetetlennek bizonyult az állam és az EDF számára is, az EU Merit Order szerinti villamosenergia-árazása most először a kisvállalkozásokra, de hamarosan a magánfogyasztókra is hatással van. Az igaz, hogy az EDF tavaly jócskán pótolni tudta az atomreaktorainak karbantartása és javítása terén fennálló lemaradását, de számos reaktor még mindig üzemben kívül van a javítási és karbantartási munkák miatt. Luc Rémont,

az EDF új vezetője óvatosan csak 300 és 330 TWh közötti atomenergia-termelést vár az idén, ami még mindig nem állna messze a tavalyi mélyponttól. A francia áramfogyasztókra tehát egy újabb nehéz év vár, különösen, mivel az Alpokban ezen a télen kevés csapadék hullott, és a víztározók félig üresek maradhatnak a nyár elejéig. A franciák valószínűleg csak 2024-ben profitálhatnak újra az atomenergia előnyeiből, ha nem létezne az Európai Unió áramárakat megállapító Merit Order rendszere (MOS), amelyben az áram árát alapvetően a gázár határozza meg, és ezzel a berlini közlekedési lámpás kormány tulajdonképpen a politikát szolgálja.

Amint arról korábban már beszámoltam, a francia kormányra hónapok óta erős nyomás nehezedik, elsősorban a kis- és középvállalkozások, de most már egyre inkább a végfelhasználók részéről is, hogy kövesse Spanyolország és Portugália példáját, és lépjen ki a MOS-ból. Macron és miniszterei várhatóan az Élysée-szerződés 60. évfordulója alkalmából, 2023 januárjában megtartott nagyszabású francia-német miniszteri találkozón kívánták felvetni a konfliktust. Macron azonban habozott. Időközben azonban, amint a ["Frankfurter Allgemeine"](#) beszámol róla, nyilvánvalóan nyílt konfrontációs pályára lépett Berlinnel. Most láthatóan az Egyesült Államokkal való nukleáris együttműködés intenzívebbé tételére törekszik, és úgy látja, hogy [a Nemzetközi Energiaügynökség \(IEA\) is](#) az atomenergia globális visszatérését várja.

Az események ilyen fordulatának döntő tényezője nyilvánvalóan Robert Habeck zöld gazdasági miniszterünk makacs hozzáállása volt, aki február 20-án azt javasolta, hogy az Európai Bizottság halassa el az európai villamosenergia-piac átalakítására vonatkozó, március 14-én kihirdetésre kerülő javaslatát a 2024-es európai parlamenti választások utánra. Ehelyett egy új vitaplatform elindítását jelentette be [a klímasemleges villamosenergia-rendszer villamosenergia-piacának kialakításáról](#), amelynek állapotáról fél évente készülne jelentés. A platform bemutatásakor Robert Habeck kifejtette: *„A klímasemleges villamosenergia-rendszerről szóló vitában most azzal foglalkozunk, hogyan tudjuk biztosítani a kedvező áramárakat; hogyan állítjuk be a megfelelő befektetési előrejelzéseket, hogy a megújuló energiákba és a hidrogén-erőművekbe befektetések történjenek, és hogyan tehető rugalmassá a rendszer. A hálózatbővítés mellett szükségünk van a termelés és a fogyasztás regionális szabályozására, például az elektrolizátorok kiépítésével a tengeri szél-erőművek közelében. Ezenkívül a megújuló villamos energiát a hálózat szűk keresztmetszetei miatt a megújuló erőművek termelésének visszafogása helyett a helyszínen is fel kell tudni használni. A Habeck-minisztérium sajtóközleményében a következő is szerepel: „ A klímasemleges villamosenergia-rendszer platform lényege, hogy négy tematikus munkacsoportban nyilvánosság előtt vitassák meg a villamosenergia-piaci tervezés továbbfejlesztésének lehetőségeit, és megalapozott javaslatokat dolgozzanak ki. A villamosenergia-piac szereplőinek különböző nézőpontjait kell felhasználni és egy részvételi folyamatban azokat össze kell hangolni. Az egyik csoportnak a megújuló energiákkal kapcsolatos hatékony befektetés-ösztönzésekre, a másiknak pedig a szabályozható kapacitásokra kell összpontosítania az ellátás biztonságának mindenkori biztosítása érdekében. A további munkacsoportok a villamosenergia-igény (fogyasztás) rugalmassá tételével és a hálózathoz kapcsolódó piaci jelzések hasznosításával foglalkoznak. A javaslatokat egy plenáris ülésen összegzik.”* [A franciák ezt csak halogató taktikának](#) tekintik.

[Ennek fényében nagyon is érthető, hogy Párizs most blokkolja a Spanyolország, Franciaország és Németország közötti H2Med hidrogénvezeték](#) projektjét. Párizs mindenesetre csak azzal a feltétellel vállalta ezt a projektet, hogy Berlin – az EU Parlamenttel és az EU Bizottságával egyetértésben – legalább „alacsony szén-dioxid-kibocsátásúnak”

ismerje el a nukleáris energiával előállított hidrogént (H₂) is. A berlini közlekedési lámpás kormány azonban csak a szél- és a napenergiából előállított hidrogént szeretné „zöldnek” elismerni. Habeck és munkatársai nyilvánvalóan érzik, hogy a „megújuló energiaforrásokat” körülvevő hazugságok egész épülete hamarosan összeomolhat, ha csak akár egy ponton is engedményeket tesznek a józan észnek. A zöld hidrogént azonban a német álláspont szerint [Észak-Afrikában kellene előállítani](#) ahhoz, hogy akár félig megfizethető legyen. Párizs ezzel szemben az atomerőművekben előállított hidrogénre kíván támaszkodni, ami lényegesen olcsóbb lenne. A Berlin és Párizs közötti energiapolitikai vita mára annyira virulensnek számít, hogy hozzáértő megfigyelők nem zárják ki, hogy ez (és nem az euró, a migrációs válság vagy az ukrajnai konfliktus) az EU felbomlásához vezethet. Valaki már meg is kérdezte, [hogyan fog-e létezni még 2024-ben](#).

* * *

Talán érdemes (a saját szokásos kommentárjaim helyett) az eredeti cikk két hozzászólását csatolni, azzal a megjegyzéssel, hogy általában számos komoly hozzászólás érkezik az EIKE-cikkekhöz.

- **Werner Furrer** 2023. február 27-én 14:09-kor

Jó szöveg, Mr. Gärtner. Csak én egy kissé visszafogottabb lennék, és a kicsit más politikai felfogás miatt nem foglalkoznék rögtön a "német-francia barátsággal". Németország és Franciaország 2 autonóm állam - "autonóm" amennyire az EU szabályai megengedik! E két ország kormánya soha nem merte megkérdőjelezni az éghajlati tündérmesét. Így mindketten erre a sorsra jutottak!

- **dr. Karl Stammler** 2023. február 27-én 13:02-kor

Néhány évvel ezelőtt láttam egy műsort az MDR-ről, amely Jaques Attalival, az akkori francia elnök, Mitterrand tanácsadójával folytatott beszélgetést tartalmazott – azt hiszem, az 1990-es 2+4 szerződésről volt szó –, amelyben Attali azt mondta, hogy Mitterrand a következő hármat követeli egyértelműen Kohltól a német egyesüléshez való hozzájárulásának előfeltételeként:

1. Az Odera-Neisse határ elismerése,
2. Az EURO bevezetése (az ünnepelt Versailles háború nélkül ismert felfogás szerint) és
3. Németország teljes atom-mentesítése.

Következésképpen nem zárható ki, hogy Kohl kancellár titkos megállapodást kötött Mitterrand-dal, amely magában foglalta Németország atomfegyver-mentesítését (bármit is jelentsen ez?)?!

A helyzet az, hogy a Német Szövetségi Köztársaság nemcsak az atomerőműveket állította le / fogja leállítani, hanem ezzel együtt az "atomfizika" és az "atomtechnológia" minden kérdésével kapcsolatos kutatást is.

A know-how eltűnt, ugyanez igaz a kőszénre, és ez fog történni a lignit esetében is? Mi zártuk el a gázcsapot is! Most mi lesz? Ki áll e mögött a sok ostobaság és a nemzetgazdaságunk bűnös tönkretétele mögött?

Ugyanazokra az erőkre tippelnek, amelyek 1914-ben és 1939-ben nem legyőzni, hanem "elpusztítani" akartak minket, akiknek a hidegháborúban sem sikerült egymás ellen kijátszani

bennünket Németországban, de most a finálét vezették be a jelenlegi úgynevezett politikai, média béli, és sajnos a tudományos "elitünk" aktív közreműködésével.

Évtizedek óta dolgozom a szénipari és energiaipari létesítések területén. Tudom, hogy mit jelent a „kiszállás”!

* * *

Gondolom, dr. Karl Stammberger is olvasta az általam több ízben hivatkozott Patrick J. Buchanan fantasztikus könyvét, amely az I. és II. világháború előzményeiről és lefolyásáról szól, kiemelten az akkori uralkodók és politikusok felelőségéről.

(Petz Ernő, 2023. 03. 02.)

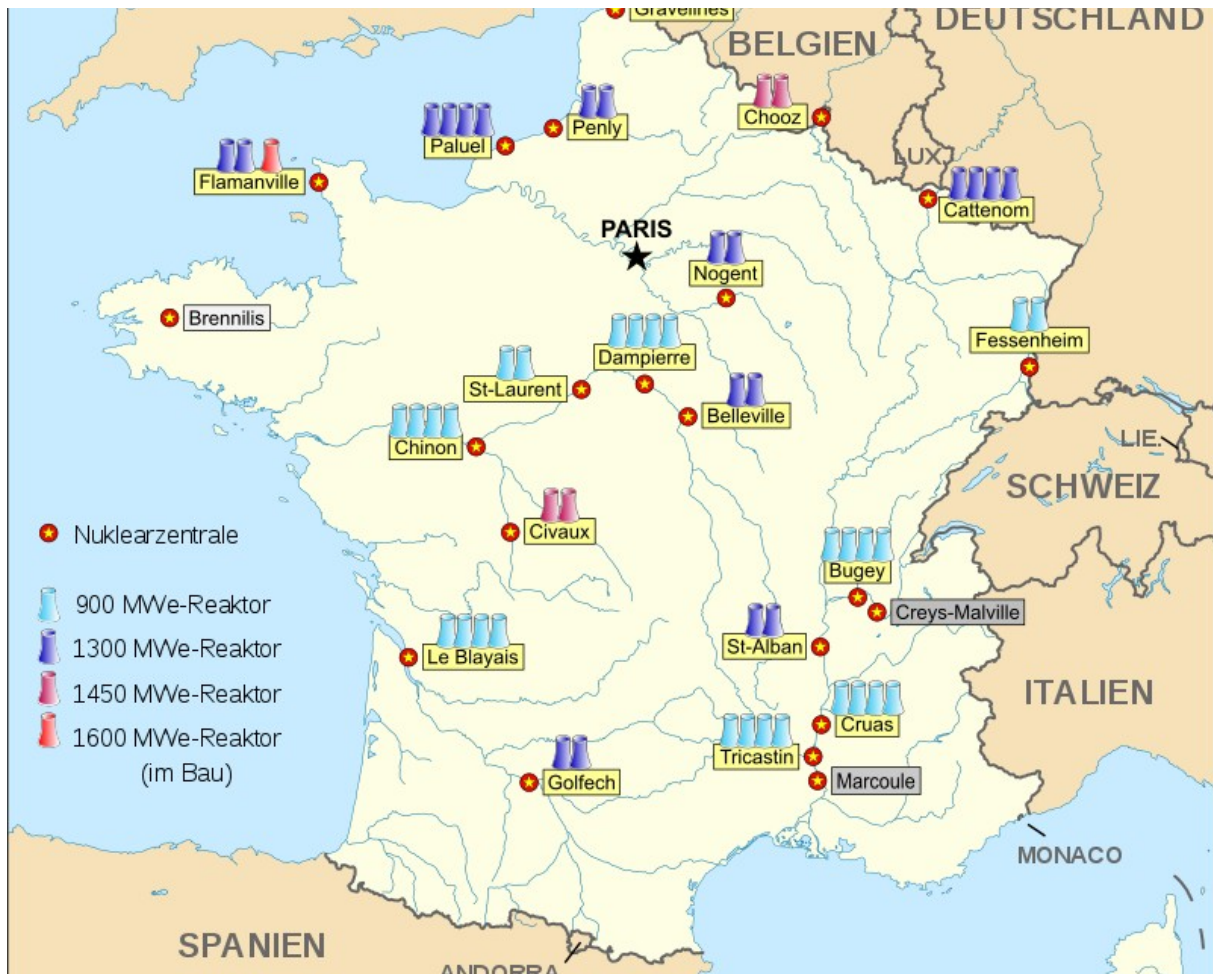
[Bejegyzés mentése PDF-ként](#)

[nyomtatási poszt](#)

Energiepolitik: Das Ende der deutsch-französischen Freundschaft?

Gepostet von [Admin](#) | Feb 26, 2023 | [Energie](#) | [11](#) |

Kernkraftwerke in Frankreich. Von Sting, Roulex_45, Domainaderivative: Furfur - Diese Datei wurde von diesem Werk abgeleitet: Nuclear power plants map France-fr 2.svg, CC BY-SA 4.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=62656873>

Edgar L. Gärtner

Um das klar zu stellen: Von echter Freundschaft zwischen den schon seit dem Mittelalter verfeindeten Nachbarstaaten Deutschland und Frankreich konnte auch nach der Unterzeichnung des Elysée-Vertrages zwischen Konrad Adenauer und Charles de Gaulle vor nunmehr 60 Jahren allenfalls auf privater Ebene die Rede sein. In der Wirtschaftspolitik arbeiteten die Regierungen meistens gegeneinander und höchstens nach außen hin einvernehmlich zusammen. Seit einigen Wochen ist aber nun auch offiziell von deutsch-französischer Freundschaft kaum noch die Rede. Wichtigster Stein des Anstoßes ist, [wie bereits hier berichtet](#), das in der EU geltende Merit Order System der Strompreisfindung, das heißt die Ausrichtung des Strompreises an den Produktionskosten der teuersten Anbieter. Dieses Regelung verwehrt es den Franzosen, von den günstigen Produktionskosten seiner zahlreichen Kern- und Wasserkraftwerke zu profitieren.

Der Zustand der Elektrizitätsversorgung Frankreichs ist beinahe so beängstigend wie der Deutschlands – aber aus anderen Gründen. Der seit dem vergangenen Jahr wieder unter staatlicher Kontrolle gekommene [Strom-Gigant Électricité de France \(EDF\)](#) beendete das Geschäftsjahr 2022 mit einem Nettoverlust von fast 18 Milliarden Euro. Dadurch stieg die Verschuldung des Konzerns auf fast 65 Milliarden Euro. Im Jahre 2021 hatte der Konzern noch einen Gewinn von über 5 Milliarden Euro gemeldet. Eigentlich hätte der Konzern auch

im Jahre 2022 schwarze Zahlen schreiben müssen, denn sein Umsatz stieg um 70 Prozent auf ungefähr 144 Milliarden Euro. Doch die Politik der EU-hörigen Regierung unter Präsident Emmanuel Macron und Premierministerin Elisabeth Borne verdarb dem eigentlich nicht schlecht aufgestellten Konzern das Geschäft.

Wegen der in Frankreich besonders drakonisch durchgezogenen Politik des Einsperrens der Bevölkerung, um eine angebliche Pandemie aufzuhalten, wurden die Wartungs-Intervalle der 56 Kernreaktoren nicht eingehalten. Hinzu kam die Entdeckung von Korrosionsproblemen an einer Reihe von Kernreaktoren. Das führte dazu, dass nach dem Ende der „Pandemie“ etwa die Hälfte der verfügbaren Reaktoren wegen Wartungs- und Reparaturarbeiten abgeschaltet werden musste. Die nukleare Elektrizitätsproduktion sank dadurch im Jahre 2022 auf den historischen Tiefstand von lediglich 279 TWh – gegenüber 430 TWh im Jahre 2005. EDF musste teuren Strom aus dem Ausland, vor allem Deutschland zukaufen, um einen Blackout zu vermeiden. Gleichzeitig musste der Konzern jedoch aufgrund eines im Jahre 2010 erlassenen Gesetzes 100 TWh zum Schleuderpreis von 42 Euro je MWh an „alternative“ Wettbewerber abgeben. Das kostete EDF 8,34 Milliarden Euro.

Wegen der Entscheidung der Regierung, die Endverbraucher unter einen Tarif-Schutzschild (bouclier tarifaire) zu stellen, um diese von der allgemeinen Preissteigerung für Energieträger vor und nach dem Ausbruch des Ukraine-Krieges auszunehmen, durfte EDF seinen Stromtarif für Privatverbraucher zunächst gar nicht und später auch nur moderat anheben. Hinzu kommen weitere Vergünstigungen für Mitarbeiter und Privatkunden, die auf den starken Einfluss linker Gewerkschaften auf die Geschäftspolitik von EDF zurückgehen. Bei jedem größeren Konflikt drohen die Gewerkschaften mit der Abschaltung von Kernkraftwerken und machen manchmal auch davon Gebrauch. EDF zahlt daher dem Gros seiner Mitarbeiter ohnehin Gehälter, die im nur schwach entwickelten französischen Mittelstand nicht erreicht werden können. Selbstverständlich erhalten die Mitarbeiter ihren Strom fast umsonst. (Auch meine Frau und ich konnten übrigens noch bis vor kurzem davon profitieren, da meine schon im letzten Jahrhundert verstorbene Schwiegermutter bei EDF als Buchhalterin gearbeitet hatte.) Ein Prozent des Konzern-Umsatzes geht an die von den Gewerkschaften kontrollierte Caisse centrale d'activités sociales (CCAS), die u.a. Ferienzentren und Kultur-Einrichtungen betreibt. CCAS zählt etwa 5.000 Angestellte.

Da der „bouclier tarifaire“ sich nun sowohl für den Staat als auch für EDF als unbezahlbar erweist, schlägt die Strompreis-Festsetzung gemäß dem Merit Order System der EU nun zunächst auf die Kleinunternehmen und bald auch auf die Privatverbraucher durch. Zwar konnte EDF seinen Rückstand bei der Wartung und Reparatur seiner Kernreaktoren im vergangenen Jahr ein gutes Stück aufholen. Noch immer fallen aber etliche Reaktoren wegen Reparatur- und Wartungsarbeiten aus. So rechnet Luc Rémont, der neue Chef von EDF, für dieses Jahr vorsichtig nur mit einer Nuklearstrom-Produktion zwischen 300 und 330 TWh, was noch immer nicht allzu weit von dem im vergangenen Jahr erreichten Tiefstand läge. Die französischen Stromkunden haben also ein weiteres schweres Jahr vor sich, zumal die Alpen in diesem Winter kaum Niederschläge abbekommen haben und Stauseen bis zum Sommeranfang möglicherweise halb leer bleiben werden. Erst 2024 könnten die Franzosen wohl wieder von den Vorteilen der Kernenergie profitieren, wäre da nicht das europäische Merit Order System (MOS) der Strompreis-Festlegung, in dem der Strompreis im Wesentlichen vom Gaspreis bestimmt wird und somit der Politik der Berliner Ampel-Regierung dient.

Wie ich bereits berichtete, steht die französische Regierung seit einigen Monaten vor allem seitens kleiner und mittlerer Privatunternehmen, inzwischen aber zunehmend auch seitens der Endverbraucher unter starkem Druck, dem Beispiel Spaniens und Portugals folgend aus dem MOS auszuscheren. Es war erwartet worden, dass Macron und seine Minister diesen Konflikt auf dem großen deutsch-französischen Ministertreffen anlässlich des 60. Jahrestags des Élysée-Vertrags im Januar 2023 zur Sprache bringt. Doch Macron zögerte. Inzwischen ist er aber offenbar, wie die [„Frankfurter Allgemeine“](#) meldet, auf offenen Konfrontationskurs mit Berlin gegangen. Er setzt nun offenbar auf eine Vertiefung der nuklearen Zusammenarbeit mit den USA und sieht sich auch durch die [Internationale Energieagentur \(IEA\)](#) bestätigt, die ein weltweites Comeback der Kernenergie erwartet.

Ausschlaggebend für diese Wendung war offenbar die sture Haltung unseres grünen Wirtschaftsministers Robert Habeck, der der EU-Kommission am 20. Februar nahelegte, ihren für den 14. März angekündigten Vorschlag für den Umbau des europäischen Strommarktes auf die Zeit nach den Wahlen zum Europa-Parlament im Jahre 2024 zu verschieben. Stattdessen gab er den Start einer Diskussions-Plattform zum [Strommarktdesign für ein klimaneutrales Stromsystem](#) bekannt, über deren Diskussionsstand halbjährlich berichtet werden soll. Robert Habeck erklärte bei der Vorstellung der Plattform: *„In der Debatte über das klimaneutrale Stromsystem werden wir uns jetzt damit beschäftigen, wie wir günstige Strompreise sicherstellen; wie wir die richtigen Investitionssignale setzen, damit in Erneuerbare Energien und in Wasserstoff-Kraftwerke investiert wird, und wie das System flexibel wird. Wir brauchen ergänzend zum Netzausbau die regionale Steuerung von Erzeugung und Lasten wie Elektrolyseuren in der Nähe von Offshore-Gebieten. Außerdem sollte Erneuerbarer Strom vor Ort genutzt werden können, anstatt aufgrund von Netzengpässen abgeregelt zu werden.“* Weiter heißt es in der Pressemitteilung des Habeck-Ministeriums: *„Die Plattform Klimaneutrales Stromsystem soll in vier thematischen Arbeitsgruppen Optionen zur Weiterentwicklung des Strommarktdesigns ergebnisoffen diskutieren und fundierte Vorschläge erarbeiten. Dabei sollen in einem partizipativen Prozess die verschiedenen Sichtweisen der Akteure im Strommarkt genutzt und zusammengeführt werden. Eine Gruppe soll sich auf effiziente Investitionsanreize für erneuerbare Energien fokussieren, eine zweite auf steuerbare Kapazitäten, um die Versorgungssicherheit jederzeit zu gewährleisten. Weitere Arbeitsgruppen behandeln die Flexibilisierung der Stromnachfrage sowie die Nutzarmachung netzdienlicher Marktsignale. In einem Plenum werden die Vorschläge zusammengeführt.“* Die Franzosen können darin nur eine [Verzögerungstaktik](#) erkennen.

Vor diesem Hintergrund ist es nur allzu verständlich, dass Paris sich nun gegen das Projekt der [Wasserstoff-Pipeline H2Med](#) zwischen Spanien, Frankreich und Deutschland sperrt. Paris gab die Zusage zu diesem Projekt ohnehin nur unter der Bedingung, dass Berlin, im Einklang mit dem EU-Parlament und der EU-Kommission, nuklear erzeugten Wasserstoff (H₂) zumindest als „kohlenstoffarm“ anerkennt. Die Ampel-Regierung in Berlin will aber nur mithilfe von Wind und Sonne erzeugten Wasserstoff als „grün“ anerkennen. Habeck und seine Mitarbeiter spüren offenbar, das ganze Lügengebäude um die „Erneuerbaren“ könne rasch in sich zusammenfallen, wenn sie auch nur in einem Punkt Zugeständnisse an den gesunden Menschenverstand machen. Der grüne Wasserstoff gemäß deutscher Definition müsste aber [in Nordafrika erzeugt werden](#), um auch nur halbwegs bezahlbar zu sein. Paris setzt dagegen auf nuklear erzeugten Wasserstoff, der deutlich preiswerter wäre. Inzwischen gilt der energiepolitische Streit zwischen Berlin und Paris als so virulent, dass kompetente Beobachter nicht ausschließen, dass dieser (und nicht der Euro, die Migrationskrise oder der

Ukraine-Konflikt) zur Sprengung der EU führen könnte. Manch einer fragt schon, [ob es die EU im Jahre 2024 noch geben wird.](#)

[Beitrag als PDF speichern](#)

[Beitrag drucken](#)

Hozzászólások

ŕ [Werner Furrer](#) 2023. február 27-én 14:09-kor

Jó szöveg, Mr. Gärtner. Csak én egy kicsit lejjebb akasztanám, és a kicsit más politika miatt nem foglalkoznék rögtön a "német-francia barátsággal". Németország és Franciaország 2 autonóm állam - "autonóm" amennyire az EU szabályai megengedik! E két ország kormánya soha nem merete megkérdőjelezni az éghajlati tündérmesét. Így mindketten ebbe a sorsba jutottak!

[válaszol](#)

ŕ

dr Karl Stammberger 2023. február 27-én 13:02-kor

Néhány évvel ezelőtt láttam egy műsort az MDR-ről, amely Jaques Attalival, az akkori francia elnök, Mitterrand tanácsadójával folytatott beszélgetést tartalmazott – azt hiszem, az 1990-es 2+4 szerződésről volt szó –, amelyben Attali azt mondta, hogy Mitterrand a következő hármat készítette. egyértelműen követeli Kohltól a német egyesüléshez való hozzájárulásának előfeltételeként:

1. Az Odera-Neisse határ elismerése,
2. Az EURO bevezetése (a háború nélküli Versailles néven ismert) és
3. Németország teljes atomfegyver-mentesítése.

Következésképpen nem zárható ki, hogy Kohl kancellár titkos megállapodást kötött Mitterrand-dal, amely magában foglalta Németország atomfegyver-mentesítését (bármit is jelentsen ez?)?!

A helyzet az, hogy a Német Szövetségi Köztársaság nemcsak az atomerőműveket állította le / fogja leállítani, hanem az mW is kiesett az "atomfizika" és az "atomtechnológia" minden kérdésével kapcsolatos kutatásból.

Elfogyott a know-how, a kőszénnel ugyanaz, a lignittel pedig ezzel állunk szemben. „Mi” is elzártuk a gázcsapot! És most? Ki áll e sok hülyeség vagy gazdaságunk bűnös lerombolása mögött?

Ugyanazokra az erőkre tippelek, amelyek nem akartak legyőzni minket 1914-ben és 1939-ben, hanem "megsemmisíteni" akartak bennünket, amelyek a hidegháború alatt nem tudtak megszabadulni egymástól Németországban, de mostanra. beharangozta a finálét jelenlegi úgynevezett politikai, média és sajnos tudományos "elit" aktív közreműködésével.

A szén és energia "berendezéséért" évtizedek óta dolgozom. Tudom, mit jelent a kilépés!

ŕ [Werner Furrer](#) am 27. Februar 2023 um 14:09

Guter Text Herr Gärtner. Nur würde ich ihn etwas tiefer hängen und wegen etwas unterschiedlicher Politik nicht gleich die «deutsch-französische Freundschaft» bemühen. Deutschland und Frankreich sind 2 autonome Staaten – «autonom», so weit das die EU-

Regeln zulassen! Keine Regierung dieser beiden Staaten hat sich je getraut, das Klima-Märchen in Frage zu stellen. Beide sind somit in diesem Verhängnis gefangen!

[Antworten](#)

5

Dr. Karl Stammberger am 27. Februar 2023 um 13:02

Vor einigen Jahren sah ich eine Sendung im MDR, die ein Gespräch mit Jaques Attali, dem Berater des damaligen französischen Präsidenten Mitterrand enthielt – ich glaube, es ging um den 2+4-Vertrag aus dem Jahre 1990 – in dem Attali sagte, daß Mitterrand die Verwirklichung folgender drei Forderungen als Voraussetzung für seine Zustimmung zur deutschen Vereinigung unmißverständlich gegenüber Kohl erhoben hätte:

1. Anerkennung der Oder-Neiße-Grenze,
2. Einführung des EURO (bekanntlicherweise bejubelt als „Versailles ohne Krieg“) und
3. Völlige Denuklearisierung Deutschlands.

Es ist demzufolge nicht auszuschließen, daß Bundeskanzler Kohl ein Geheimabkommen mit Mitterrand abgeschlossen hat, welches die Denuklearisierung Deutschlands (was das auch heißen mag?) beinhaltet?!

Fakt ist, daß die BRD nicht nur die Kernkraftwerke stillgelegt hat/stillegen wird, sondern m.W. auch aus der gesamten Forschung zur allen Fragen der „Atomphysik“ und „Atomtechnik“ ausgestiegen ist.

Das Know-How ist dahin, bei der Steinkohle dito und bei der Braunkohle steht uns das bevor. Den Gashahn haben „wir“ auch geschlossen! Was nun? Wer steckt hinter diesem ganzen Unsinn bzw. der verbrecherischen Zerstörung unserer Volkswirtschaft?

Ich tippe auf die gleichen Kräfte, die uns 1914 und 1939 nicht besiegen, sondern „vernichten“ wollten, die es im Kalten Krieg nicht geschafft haben, daß wir uns in Deutschland gegenseitig den Garaus machten, aber jetzt das Finale eingeläutet haben unter tätiger Mitwirkung unserer aktuellen sog. politischen, medialen und leider auch wissenschaftlichen „Eliten“.

Für die „Ausrüstung“ von Kohle und Energie habe ich jahrzehntelang gearbeitet. Ich weiß, was der Ausstieg bedeutet!